

Sbírka zákonů a nařízení státu československého.

Částka 26.

Cena: Kč 1.—

Vydána dne 31. května 1937.

Obsah: (81.—85.) **81.** Nařízení o úlevách při splácení některých pohledávek za dlužníky v lázeňských místech a v jejich okolí. — **82.** Nařízení, jímž se mění a doplňuje zákon ze dne 13. března 1928, č. 39 Sb. z. a n., o ochraně domácího trhu práce. — **83.** Nařízení o cenách uhlí pro domácí otop. — **84.** Vyhláška o přístupu Lotyšska k Bernské úmluvě o ochraně děl literárních a uměleckých. — **85.** Vyhláška o mezinárodní působnosti II. dodatkového protokolu k obchodní a plavební úmluvě mezi republikou Československou a republikou Finskou ze dne 2. března 1927, podepsaného v Praze dne 28. ledna 1936.

81.

Vládní nařízení

ze dne 21. května 1937

o úlevách při splácení některých pohledávek
za dlužníky v lázeňských místech
a v jejich okolí.

Vláda republiky Československé nařizuje podle čl. I zákona ze dne 21. června 1934, č. 109 Sb. z. a n., o mimořádné moci nařizovací, ve znění zákona ze dne 17. června 1936, č. 163 Sb. z. a n.:

Podmínky práva na úlevy.

§ 1.

(1) Úlevy podle ustanovení tohoto nařízení platí pro pohledávky zajištěné smluvním zástavním právem zapsaným ve veřejných knihách na nemovitostech v lázeňských místech, která jsou odkázána v převážné míře na návštěvu lázeňských hostů z ciziny, a v okolí takových lázeňských míst, jsou-li nemovitosti v den účinnosti tohoto nařízení věnovány zcela nebo z větší části provozování podniků pro ubytování lázeňských hostů.

(2) Na pohledávky z emisních zápůjček a na pohledávky zajištěné kauční hypotékou se ustanovení tohoto nařízení nevztahují.

(3) Lázeňská místa a jejich okolí, v kterých platí úlevy podle ustanovení tohoto nařízení, určí vláda nařízením.

§ 2.

Právo na úlevy podle ustanovení tohoto nařízení přísluší dlužníkům jen tehdy, nemo-

hou-li náležitě dostáti svým závazkům pro hospodářskou tíseň vyvolanou poklesem návštěvy lázeňských hostů z ciziny.

§ 3.

(1) Potvrditi, že nemovitost byla v den účinnosti tohoto nařízení zcela nebo z větší části věnována provozování podniků pro ubytování lázeňských hostů (§ 1, odst. 1), přísluší obci po slyšení místně příslušné obchodní a živnostenské (průmyslové) komory.

(2) Rozhodnutí o tom, zda jsou dány podmínky § 2, přísluší komisi, jejímž předsedou je přednosta okresního soudu, v jehož obvodě je nemovitost, a členy zástupce obce, zástupce místně příslušné obchodní a živnostenské (průmyslové) komory, zástupce Ústředního svazu československých lázní a minerálních zříděl republiky Československé v Praze, po jednom důvěrníku dlužníka a věřitele, o jehož pohledávku jde, a jeden člen za osoby, pro které jsou ve veřejné knize zapsána knihovní práva v stejném pořadí nebo v pořadí za pohledávku, pro kterou se dlužník domáhá úlev. Komise rozhoduje s konečnou platností. Podrobnosti o sestavení komise a o jednání před ní určí vláda nařízením.

§ 4.

Obsah úlev.

Úlevy podle ustanovení tohoto nařízení záleží v tom, že úmluvou mezi věřitelem a dlužníkem (§ 5) nebo na návrh dlužníka (§ 6) mohou býti nedoplatky na úrocích a na jiném příslušenství pohledávky nebo nedoplatky na plátkách na jistinu pohledávky přeměněny na novou pohledávku.

§ 5.

Přeměna nedoplatků na novou pohledávku úmluvou mezi věřitelem a dlužníkem.

(1) Úmluvou mezi věřitelem a dlužníkem, uzavřenou do 30. června 1938, mohou býti nedoplatky na úrocích a na jiném příslušenství pohledávky, pokud se staly splatnými v době od 1. ledna 1932 do dne účinnosti tohoto nařízení, přeměněny na pohledávku novou a zapsáno pro ni ve veřejných knihách zástavní právo v pořadí pohledávky původní.

(2) Výše nedoplatků na úrocích a na jiném příslušenství pohledávky, které se přemění na novou pohledávku, nesmí u téže pohledávky, i když se přeměna provádí na několikrát, přesahovati šestinásobek ročních úroků, vypočtených podle stavu jistiny původní pohledávky, pro kterou v den účinnosti tohoto nařízení v knize ještě vázne zástavní právo, a podle sazeb, které jsou toho dne pro tuto jistinu původní pohledávky nejvýše přípustné.

(3) Nová pohledávka smí býti zúročena nejvýše sazbou o $\frac{1}{4}$ % vyšší, než je sazba podle právních předpisů v době uzavření úmluvy nejvýše přípustná pro pohledávku původní, a musí býti umořována anuitami nebo stejnými poloročními nebo celoročními splátkami tak, aby celá tato nová pohledávka byla umořena nejdéle do deseti let.

(4) Také nedoplatky na splátkách na jistinu pohledávky, pokud se staly splatnými v době od 1. ledna 1932 do dne účinnosti tohoto nařízení, mohou býti úmluvou stran, uzavřenou do 30. června 1938, přeměněny na pohledávku novou a zapsáno pro ni ve veřejných knihách zástavní právo v pořadí pohledávky původní. Ustanovení předcházejícího odstavce platí i tu. Přeměňují-li se na novou pohledávku v téže smlouvě jak nedoplatky na splátkách na jistinu pohledávky, tak nedoplatky na úrocích a na jiném příslušenství pohledávky, třeba výši obojích nedoplatků a způsob jich zúrokování a umořování uvést samostatně. Zápis zástavního práva pro novou pohledávku, na kterou byly přeměněny nedoplatky na splátkách na jistinu pohledávky původní, lze povolití jen zároveň s výmazem původního zástavního práva za příslušnou část jistiny původní pohledávky.

(5) K žádosti o knihovní zápis zástavního práva pro novou pohledávku je připojiti potvrzení podle § 3, odst. 1 a rozhodnutí komise podle § 3, odst. 2.

(6) Usnesení o vkladu zástavního práva pro

novou pohledávku doručí se také všem osobám, pro které jsou ve veřejné knize zapsána knihovní práva v stejném pořadí nebo v pořadí za pohledávku původní; nevyhovuje-li úmluva ustanovením odstavců 2 až 4 tohoto paragrafu, mohou se jmenované osoby domáhati výmazu vkladu zástavního práva pro novou pohledávku podle ustanovení knihovního práva o výmazu neplatných vkladů.

§ 6.

Přeměna nedoplatků na novou pohledávku na návrh dlužníka.

(1) Dlužník může do 30. června 1938 navrhnouti, aby nedoplatky na splátkách na jistinu pohledávky a nedoplatky na úrocích a na jiném příslušenství pohledávky, pokud se staly splatnými v době od 1. ledna 1932 do dne účinnosti tohoto nařízení, přeměněny byly na pohledávku novou a aby bylo pro ni zapsáno ve veřejných knihách zástavní právo v pořadí pohledávky původní.

(2) Omezení stanovené v § 5, odst. 2 platí i tu.

(3) Novou pohledávku je zúrokovati sazbou, která je podle právních předpisů v době návrhu nejvýše přípustná pro pohledávku původní. Umořování nové pohledávky anuitami nebo stejnými poloročními nebo celoročními splátkami určí soud se zřetelem na hospodářské poměry dlužníka tak, aby celá tato nová pohledávka byla umořena nejdéle do osmi let. Bude-li nemovitost, na které je pohledávka zajištěna, prodána nucenou dražbou, stává se celá tato nová pohledávka ihned splatnou.

(4) Navrhuje-li se zároveň přeměna jak nedoplatků na splátkách na jistinu pohledávky, tak nedoplatků na úrocích a na jiném příslušenství pohledávky, třeba výši obojích nedoplatků uvést v návrhu samostatně a samostatně rozhodnouti o jich zúrokování a umořování. Poslední věta § 5, odst. 4 platí i tu.

(5) Návrh je podati u soudu příslušného pro vedení nucené dražby na nemovitost. Není-li dlužník zastoupen advokátem, buď jeho podpis na návrhu ověřen soudem nebo veřejným notářem. K návrhu je připojiti potvrzení podle § 3, odst. 1 a rozhodnutí komise podle § 3, odst. 2. Soud rozhoduje v řízení nesporném. Nevykáže-li dlužník listinou, na níž je podpis věřitele ověřen soudem nebo veřejným notářem, že věřitel s návrhem souhlasí, třeba ho o návrhu vyslechnouti. Nedostaví-li se věřitel k roku, za tím účelem stanovenému, je v tom spatřovati jeho souhlas s návrhem; na tento právní následek třeba v obsílce upozorniti a

obsílku doručiti podle předpisů platných o doručování žalob.

(6) Usnesení, kterým se návrhu vyhovuje, doručí se také všem osobám, pro které jsou ve veřejné knize zapsána knihovní práva v stejném pořadí nebo v pořadí za pohledávkou původní; nevyhovuje-li usnesení ustanovením odstavců 2 až 4 tohoto paragrafu, mohou jmenované osoby proti němu podati rekurs (§§ 35 a násl. zákona ze dne 19. června 1931, č. 100 Sb. z. a n., o základních ustanoveních soudního řízení nesporného).

(7) Když se usnesení, kterým se návrhu vyhovuje, stalo pravoplatným, zapíše se z úřední moci do veřejné knihy.

Společná a závěrečná ustanovení.

§ 7.

Práva rukojemská, zástavní a jinaká, spojená s pohledávkou z nedoplatků, které byly podle ustanovení §§ 5 a 6 přeměněny na pohledávku novou, nepomíjejí touto přeměnou, pokud není v tomto nařízení ustanoveno jinak nebo pokud se účastníci na něčem jiném nedohdnou.

§ 8.

Při rozvrhu nejvyššího podání (kupní ceny) mohou býti nedoplatky na úrocích a na jiném příslušenství původní pohledávký, přeměněné na novou pohledávku, dále úroky a jiné příslušenství této nové pohledávky zaplacený v pořadí a do výše zástavního práva zajišťujícího vedlejší příslušenství původní pohledávky, které nemá již ze zákona stejné pořadí s jistinou, i když se toto zástavní právo na podobné platy neztahuje. Nestačí-li toto zástavní právo, může býti tato nová pohledávka s úroky a jiným příslušenstvím zaplacená v pořadí pohledávky původní jen potud, pokud i s úroky původní pohledávky, zadrženými ne déle než tři roky přede dnem příklepu (§ 216 ex. ř.) anebo přede dnem dražby (§ 192 ex. zák.), nepřesahuje částku rovnající se úrokům z nesplaceného zbytku jistiny za čtyři roky podle úrokové sazby platné pro původní pohledávku v den příklepu (dražby).

§ 9.

(1) Zástavní právo za novou pohledávku zanikne uplynutím tří let ode dne, kdy měla býti na ni zaplacená poslední anuita nebo splátka; tato lhůta se staví, když věřitel novou pohledávku exekučně vymáhá a v exekučním řízení náležitě postupuje.

(2) Zaniklé právo zástavní se vymaže z úřední moci.

§ 10.

Zástavní právo, které se uvolnilo zaplacením nové pohledávky, nemůže vlastník nemovitosti převést na pohledávku jinou. Dokud zástavní právo za novou pohledávku není vymazáno, nemůže vlastník nemovitosti na pohledávku jinou převést ani zástavní právo, které se uvolnilo zaplacením pohledávky původní, i když by mu jinak právo k tomu příslušelo.

§ 11.

(1) Exekuce k vymožení nedoplatků, které byly podle předcházejících ustanovení přeměněny na novou pohledávku, se na návrh dlužníka zruší, když zástavní právo za novou pohledávku bylo zapsáno do veřejných knih.

(2) Byl-li podán návrh podle § 6, buď exekuce na návrh dlužníka odložena až do rozhodnutí o něm. Bylo-li by nebezpečí v prodlení, odloží soud na návrh dlužníka exekuci již před podáním takového návrhu, osvědčí-li dlužník, že zažádal o vydání potvrzení podle § 3, odst. 1 a o rozhodnutí komise podle § 3, odst. 2, a není-li návrh zřejmě neodůvodněný; v odloženém exekučním řízení bude tu na návrh věřitele pokračováno, jestliže u dlužníka nebudou zjištěny podmínky práva na úlevy podle ustanovení tohoto nařízení nebo jestliže dlužník, když mu potvrzení podle § 3, odst. 1 a rozhodnutí komise podle § 3, odst. 2 byla doručena, nepodá do osmi dnů návrh podle § 6.

(3) Doba, na kterou byla exekuce podle odstavce 2 odložena, nezapočítává se do lhůty, na kterou je omezeno zákonné přednostní právo pro veřejné dávky.

§ 12.

Smluvní ustanovení, kterými se dlužník předem vzdává práva na úlevy, jsou neplatná.

§ 13.

(1) Právní jednání, listiny, jakož i podání a knihovní zápisy, kterými se podle tohoto nařízení upravují právní poměry mezi věřitelem a dlužníkem, jsou osvobozeny od kolků a poplatků.

(2) Ustanovení předcházejícího odstavce se nevztahuje na směnky a na soudní řízení, vyjímajíc řízení knihovní, nesporné řízení podle § 6 a řízení před komisí podle § 3, odst. 2.

§ 14.

Dlužníci, pro které platí ustanovení vládní-

ho nařízení ze dne 21. prosince 1935, č. 250 Sb. z. a n., o úlevách při splácení pohledávek za zemědělci, nebo vládního nařízení ze dne 21. prosince 1935, č. 251 Sb. z. a n., o úlevách při splácení pohledávek za nezaměstnanými, nemohou se dovolati ustanovení tohoto nařízení.

§ 15.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem vyhlášení; provedou je ministři spravedlnosti, průmyslu, obchodu a živností, veřejného zdravotnictví a tělesné výchovy, financí a vnitra v dohodě se zúčastněnými ministry.

Dr. Beneš v. r.

Dr. Hodža v. r.

Dr. Krofta v. r.

Dr. Černý v. r.

Dr. Kalfus v. r.

Dr. Franke v. r.

Dr. Dérer v. r.

Najman v. r.

Bechyně v. r.

Ing. Dostálek v. r.

Dr. Zadina v. r.

Machník v. r.

Ing. Nečas v. r.

Dr. Czech v. r.

Tučný v. r.

Dr. Spina v. r.

Zajíček v. r.

82.

Vládní nařízení

ze dne 21. května 1937,

jímž se mění a doplňuje zákon ze dne 13. března 1928, č. 39 Sb. z. a n., o ochraně domácího trhu práce.

Vláda republiky Československé nařizuje podle čl. I zákona ze dne 21. června 1934, č. 109 Sb. z. a n., o mimořádné moci nařizovací, ve znění zákona ze dne 17. června 1936, č. 163 Sb. z. a n.:

Čl. I.

Zákon č. 39/1928 Sb. z. a n. se mění a doplňuje takto:

1. § 2 zní:

(1) Ustanovení tohoto zákona nevztahují se na zaměstnávání cizinců, kteří prokázali, že se zdržují na území Československé republiky nepřetržitě od 1. května 1923, jestliže jim o tom úřad uvedený v § 5 vydal osvědčení do dne 31. května 1937.

(2) Úřad uvedený v § 5 může vydati podle volného uvážení i po dni 31. května 1937 osvědčení zaměstnancům, u nichž jest dána podmínka nepřetržitého pobytu podle od-

stavce 1, při čemž jest přihlédnouti zvláště k vzájemnosti, dále ženám, které ztratily československé státní občanství provdáním za cizince, jakož i zaměstnancům, kteří teprve po dni 1. května 1923 dosáhli věku, ve kterém do zaměstnání mohli vstoupiti, a nevzdálili se z území Československé republiky po tomto dni anebo po dni svého narození, narodili-li se později.

(3) Osvědčení pozbývá platnosti, jestliže se cizinec vzdálil z území Československé republiky na trvalo nebo dočasně. Úřad, který osvědčení vydal, může podle volného uvážení na základě vzájemnosti aneb z jiných mimořádných důvodů následky přerušení pobytu prominouti, a to i před tím, nežli cizinec se vzdálil. Ministerstvo sociální péče může v dohodě se zúčastněnými ministerstvy stanoviti všeobecné směrnice, při jejichž splnění následky přerušení pobytu se promíjejí.

(4) Cizinci, jimž bylo osvědčení do dne 31. května 1937 vydáno, jsou povinni do 1. října 1937 a poté vždy ve lhůtě dvou let prokázati úřadu, který osvědčení vydal, že zákonné podmínky pro vydání osvědčení nepominuly. Cizinci, jimž bude osvědčení vydáno po dni 31. května 1937, jsou povinni vždy ve lhůtě dvou let prokázati úřadu, který osvědčení vydal, že zákonné podmínky pro jeho vydání nepominuly. Osvědčení cizinců, kteří nepodalí průkaz ve stanovených lhůtách, pozbývá platnosti dnem, kdy tyto lhůty skončily.

2. § 3 zní:

(1) Kdo chce zaměstnávat cizince, jemuž nebylo vydáno osvědčení podle § 2, jest povinen opatřiti si k tomu svolení příslušného úřadu.

(2) Zaměstnáním ve smyslu tohoto zákona se rozumějí výkony a práce pro osobu jinou, které převážně vyčerpávají výdělečnou činnost cizincovu, počítajíc v to i bezplatnou činnost přípravnou.

3. V § 8, větě první slovo „jest“ nahrazuje se slovem „možno“.

4. V § 10 věta druhá zní:

„K žádosti o povolení nebo o prodloužení povolení nebo kdykoliv na požádání jsou povinni předložiti témuž úřadu seznam cizinců s udáním jejich státní příslušnosti, oboru zaměstnání a doby, od které je zaměstnávají.“

5. K § 13, písm. c) připojuje se dodatek: „při tom možno stanoviti i úchytky od ustanovení § 2;“.